

אף על פי שיכולים להניח תפילהו במשך כל היום כולם (מן החמה או שקיעת החמה), הרי הזמן המוחבר להנחת תפילין בזמן התפילה, כמו גם ישראל שמנחים תפילין ומתפללים בהם. (משיחת י"א שבט תשכ"ח)

ואהבת את יי' אליהה, בכל לבך ובכל נפשך ובכל מארך. והיו תדברים האלה, אשר אני מצוך ביום, על לבך. ושניהם לביך ודברתם בם, בשתקך בביטחון ובכתרך ברוך ובשבך ובគומך. וקשורתם לאות על לך, והיו לוטפות בין עיני. וכתבתם על מזוזות ביך ובשעריך. וזה אם שמע תשמעו אל מצותי, אשר אני מצוץ אתכם היום, לאhabת את יי' אליהיכם ולעבדו, בכל לבכם ובכל נפשכם. ונתתי מטה ארציכם בעתו יורה ומלךוש, ואספת דגנך ותירשך ויזהרך. ונמתי עשב בשחד ללחמתך, ואכלתך ושבעתך. השמרו לכם פן יפתח לבכם, וסרתם ועדרתם אליהם אחרים והשתחויתם להם. וחרה אף יי' בכם וצער את השמיים ולא יתיה מטר והארמה לא תזרקה לשמה. ברוך אתה יי', המלך תוריה לעמו ישראל: וברוך אתה יי' אליהינו מלך העולם, אשר בחר לנו מפל העמים ונמנ לנו את תורתו. ברוך אתה יי', נתנו לפacketם אתם אותן על ידיכם והיו לוטפות בין עינייכם. ולפטרתם אותם את בניכם לדברם, בשתקך בביטחון ובכתרך ברוך ובשבך ובគומך. וכתבתם על מזוזות בירתך ובשעריך, למען ירבו ימיכם ויימי בניכם על האדמה אשר נשבע יי' לאבותיכם להחת להם, כי מי השמיים על הארץ. ויאמר יי' אל משה לאמר. דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם ועשה להם ציצית על גבוניהם לדורותם, וננתנו על ציצית הכהנה, פתיל תכלת. והיה לכם לציצית, וראתם אותו, וזכרתם את כל מצות יי', ועשיתם אותם, ולא תתרו אחריו לבכם ואחריו עיניכם אשר אתם זנים אחרים. למען תזבזו ועשיתם את כל מצותי, והיותם קדושים לאלהיכם. אני יי' אליהיכם, אשר הוציאתי אתכם, מארץ מצרים לחיות לכם לאלהם, אני יי' אליהיכם (אני יי' אליהיכם) אמת.

נון לומר קודם התפילה:

תירני מקבל עלי מזוזות עשה של ואהבת לרעך במוח מהזוה להתפלל בתפילין את כל תפילה שחרית כולל שעור תהילים כפי שמתחלק למי החודש.

יהי רצון מלפניך, יי' אליהנו ואלדי אבותינו, ישיבנה בית המקדש במרה בימינו, ותן חלכנו בתורתך. **אנך צדיקים יודו לשמדך ישבו ישראלים את פניהם.**

סדר הנחת תפילין

טוב להרגיל עצמו לומר ... נסח זה מודחה וכו' ועל ידי זה יוכור את ה' הנזכר לעלי מזודה אני לפניה, מלך יי' וקדים שהחותרת بي נשמי בחמללה. רבבה אמוןתך. מצוה לומר את כל ברכות השחר

ברכת התורה

צריך ליזהר בה מעד ואסור לדבר ולהוציא דבר תורה מפני עד שיבר. ברוך אתה יי' אליהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו וצונו על דברי תורה: והערב נא יי' אליהינו אתידברי תורה בפינו, ובפני כל-עם בית ישראל, ונחיה אנחנו וצאצאיינו, וצאצאי בלא-עמך בית ישראל, בלונו יודע שמד ולומר תזרקה לשמה. ברוך אתה יי', המלך תוריה לעמו ישראל: ברוך אתה יי' אליהינו מלך העולם, אשר בחר לנו מפל העמים ונמנ לנו את תורתו. ברוך אתה יי', נתנו התורה:

וידבר יהוה אל-משה לאמר: דבר אל-אהרן ואל-בנוי לאמר פה תברכו אה' בני ישראל אמר לו להם: יברך יהוה וישمرך: יאָר יהוה | פְנֵי אֶלְיך וַיֹּאמֶר: יהוה | פְנֵי אֶלְיך וַיֹּשֶׁם לך שלום: ושםו אה' שמי על-בני ישראל ואני אברכם:

ברכות הנחת תפילין

הברכה הראשונה, כאמור בראש מכותנים זו על התפילין של יד והן על התפילה של ראש (איטר, הכותב ביד שמאל מניה את התפילין על יד ימין) באופן שתתפלין נוטות לעבר הגוף.

ברוך אתה יי' אליהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו וצונו להניח תפילין:

הברכה השנייה נאמרת ורק אם דבר בין הנחת תפילין של-יד לש-ראש לפני הידוק הרצועה על הראש ברוך אתה יי' אליהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו וצונו על מזוזות תפילין:

שמע ישראל, יי' אליהינו, יי' אחד:
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

קריאת שם

כרא שלל לך, בן או בת - גם קטעים - גם המבוקשים והה סדר (תפילה) פרש משלו - לומר תפילה לחשם, החוש - במשה החמש תורה (או ספר אחר של תורה) משלו ללמדו בו כל יום ויום טוב), מכוספו הרטוי (לבד משחת וומרת), וכן נזיקה (לבד שחותנה ונזהה זיקה) - שלוחה נזהה מהזוה או שקבל בפה ... שכח יכול היה לקנית חי נשח, ולהשתמש בו לצרכיו האישיים, ושיכתבו על ה "להשams האрин ומולאה" (או בראשיתיבות "להי") בצויר שמותם - ודברים אלו ידו בראשותיו ואחריו ניחם בחדרו, מקום בולט - את הקופה יש לקבוע בחדר על ידי מסמר וכוחה, על ידי החרט בו יתפרק להדר ובית של זקרה".